

Hudební a taneční fakulta akademie múzických umění

Malostranské náměstí 13, Praha 1, PSČ: 118 00, telefon 420 234 244 111

Hodnocení pedagoga

Violoncellista Ladislav Mariaš studoval v mé třídě na HAMU tři roky v rámci bakalářského studia. Je nadaným violoncellistou, který má pěkný tón, vyspělou techniku, dobrou paměť a hudební temperament. Zabývá se nejen klasickou hrou, ale věnuje se též také pop-rockové hudbě a hraní na ozvučené a elektronické nástroje. K tomuto, řekněme, „alternativní hudbě pro violoncello“ se také váže jeho písemná práce. Mimo toho ještě komponuje a aranžuje hudbu, např. pro jeho vlastní soubor, anebo pro cello a dechový orchestr.

Během studia vyhrál konkurz do Plzeňské filharmonie a má též splněný konkurz na zástupce koncertního mistra.

Práce s ním byla vždy radostná a budu se těšit na případné pokračování!

Bakalářská práce Ladislava Mariaše nese název: Využití violoncella v pop-rockové hudbě, e-cello a efekty. Práce čítá celkem 25 stran, má několik zobrazení a je rozdělená na tři hlavní kapitoly: Typy violoncell a výrobci, Violoncello v moderní hudbě a Aplikace kytarových efektů na violoncello. V první kapitole se dočteme nejen o akustickém a elektronickém violoncellu, ale dokonce i o My-cello z 3D tiskárny.

Druhá kapitola pojednává o populární, komerční a popové hudbě, instrumentální pop-rockové projekty a o takzvaným „cross-over“

Závěrečná, třetí, kapitola popisuje různé efekty (pedálové, krabičkové, dozvukové, modulační, harmonické, zkreslovací) a vysvětluje co znamená pojmy jako: vibrato, tremolo, wah-wah a looper včetně různé kombinace těchto efektů. Pro nás klasické violoncellisty je to zajímavé čtení, i když si nezabýváme a asi nebudeme zabývat tímto druhem hudby.

Bakalářský koncert Ladislava Mariaše se konal letos, 10.6 v Galerii.

Na úvod zahrál moje koncertní variace na lidovou píseň „Dobrou noc“ pro sólové violoncello. Tato skladba je velmi náročná, výsostně virtuózní a violoncellista zde může ukázat co na cello umí (anebo neumí!). Sebekriticky musím ale přiznat, že skladba je možná příliš dlouhá, ale Ladislav si chtěl zahrát všechny variace. Myslím, že obstál se ctí a až na pár technických a pamětních zaváhání hrál dosti jistě.

Poté hrál, s citlivým doprovodem Věry Langerové, velmi známou sonátu A-dur, op.69, Ludviga van Beethovena. Všichni víme, že interpretovat klasickou hudbu je snad největší výzva, zejména pro mladé instrumentalisté. První věta měla pár intonačních výkyvů, Scherzo bylo v pořádku a i třetí věta, s pomalým úvodem vyzněla hezky a přirozeně.

Po přestávce jsme si poslechli první koncert Dmitriho Šostakoviče, který violoncellista hrál (až na jedno místo před závěrem v poslední větě) bezpečně z paměti.

Zde ukázal mladý violoncellista naplno svůj temperament, zvládnul na úrovni náročné technické pasáže, jeho nástroj měl sytý tón ve forte ale i pěkná pianissima.

Jak za písemnou práci tak i za koncert navrhuji známku: A

V Mnichovicích 13.6.2021
odb. as. Mikael Ericsson